

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-102/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa odvjetnica S. D., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi šutnje uprave, na sjednici vijeća održanoj 7. lipnja 2018.

r i j e š i o j e

I. Upravni spor se obustavlja.

II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika zbog nepostupanja povodom njegove žalbe izjavljene zbog neodlučivanja javnopravnog tijela o njegovom zahtjevu za pristup informacijama od strane Općinskog državnog odvjetništva u Sisku.

Tužitelj u tužbi navodi da Povjerenik nije riješio njegovu žalbu te predlaže da se usvoji žalba radi neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama broj 17-4367/17-122/268-233 od 1. prosinca 2017. te da se naloži tuženiku, Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku da riješi zahtjev za pristup informacijama te ujedno namiri trošak spora u iznosu od 2.500,00kn. Podredno, da se naloži tuženiku da odluči o žalbi radi neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama.

U svom odgovoru na tužbu tuženik ističe da je povodom žalbe tužitelja doneseno rješenje, klasa: UP/II-008-07/17-01/637, urbroj: 401-01/05-18-8 od 18. travnja 2018., kojim je naloženo Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku da riješi tužiteljev zahtjev za pristup informacijama. Ističe da je na okolnost kašnjenja tuženika u rješavanju žalbenih predmeta utjecalo u znatnoj mjeri ponašanje tužitelja koji je to kašnjenje znatnim dijelom potencirao. Naime, tužitelj je tijekom 2017. podnio 464 žalbe, a što iznosi 39,6% svih zaprimljenih žalbi tijekom 2017. godine. Također tužitelj je pokrenuo 99 upravnih sporova od ukupno 175 upravnih sporova pokrenutih u 2017., što iznosi 56,57% svih podnesenih tužbi. Ističe da tužitelj ne koristi odvjetničke usluge u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku već samo kad se obraća tužbom Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Predlaže da se postupak obustavi.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10.,

143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu tuženika.

Razmatrajući dostavljeni spis Sud je našao da više nema mjesta daljnjem vođenju predmetnog spora.

Prema odredbi članka 43. stavka 1. ZUS-a, ako tuženik u tijeku spora u cijelosti postupi prema tužbenom zahtjevu, sud će obustaviti spor.

Nadalje, prema odredbi članka 46. stavka 1. točke 2. navedenog Zakona, sud će rješenjem obustaviti spor kad nastupe razlozi propisani, između ostalog, odredbom članka 43. stavka 1. navedenog Zakona.

Iz tužbe tužitelja proizlazi da je tužitelj pokrenuo upravni spor jer tuženik nije donio odluku po njegovoj žalbi a koju je izjavio zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu za pristup informacijama od strane Općinskog državnog odvjetništva u Sisku.

Proizlazi nadalje da je tijekom predmetnog spora tuženik donio rješenje, klasa: UP/II-008-07/17-01/637, urbroj: 401-01/05-18-8 od 18. travnja 2018., kojim je naložio Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku da riješi tužiteljev zahtjev za pristup informacijama.

Proizlazi dakle da je tuženik odlučio o žalbi tužitelja pa više nema uvjeta za vođenje predmetnog spora te je sukladno odredbi članka 46. stavka 1. točke 2. u svezi članka 43. stavka 1. ZUS-a, trebalo odlučiti kao u točki I. izreke rješenja.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora je neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a. Ovo iz razloga što donošenje pojedinačne odluke nije uvjetovano podnošenjem tužbe zbog šutnje uprave, s obzirom da se odluka mora donijeti neovisno o poduzetoj procesnoj radnji, jer za donošenje rješenja o žalbi javnopravno tijelo nije prekludirano zbog isteka zakonom propisanog roka za njegovo donošenje. Osim toga, Sud je imao na umu i navode odgovora na tužbu prema kojima je do kašnjenja u donošenju rješenja došlo i zbog okolnosti koje je uzrokovao tužitelj odnosno zbog činjenice da je podnio velik broj zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama odnosno pravnih lijekova i time prekomjerno opteretio rad tuženika. Stoga Sud ocjenjuje da tužitelj sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, treba snositi svoje troškove pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

U Zagrebu 7. lipnja 2018.

vijeća

Predsjednica
Marina
Kosović Marković, v.r.